

Γραφίου Μικραγιαννανίου
Κατάλ. Αγ. Άννης, ΕΕΒΞ 30, σ. 477, 478

Θεούκλητος
(Ίβηρίτης) 17 αἰ.

Ἐν τῷ ὑπ' ἀρ. 114/33 κώδικι τοῦ Κυριακοῦ τῆς ἐκκλησίας τῆς Ἀγίας Ἀννης
(17ου αἰ.) περιέχονται:

1 (φ. 1). «Βιβλίον καλούμενον Θωμαῶς· περιέχον τὴν πρέπουσαν αὐτῷ ἀπο-
λουδίαν. Θεούκλητος μοναχός, καὶ ἀμελής τῶν τῷ Χριστοῦ ἐπιδοτῶν τοῖς ἐντελέ-
μοις χαίρειν».

Ἀρχὴ Προλόγου: Πολλὸν πόδον καὶ ἐπιθυμίαν ἤχα...

Ἔσονται τὰ δοδολογία ἐκ τῶν παλαιῶν τιμάρια.

Ὅρα προηγουμένως κώδ., φύλ. 59 β'.

2 (φ. 17, β'). «Ἀρχὴ οὖν Θεῷ τῆς ἐρμηνείας τῆς ἀσκητικῆς ἀπολουδίας, πῶς εἶναι
πρέπον νὰ διαβάξεται».

Ἀρχεται: Ὅσοι θέλουν εἰδεῖν τὸν ὄγκον...

Ἐν φύλλ. 288β γέγραπται τὰδε:

«Ἐγράφη τὸ παρὸν βιβλίον, παρ' ἐμοῦ τοῦ ταπεινοῦ καὶ ἁμαρτωλοῦ Θεουκλήτου τοῦ

٪

Ἰβηρίτου· ἀφικρόνω δὲ αὐτῷ ἐν πρώτοις μὲν τῷ κυρίῳ μου Ἰησοῦ Χριστῷ, καὶ τῇ παναχράντῳ καὶ
ἀπαρδέτῃ αὐτοῦ μητρί· δεύτερον δέ, εἰς τὴν συνέτιαν τῆς ἁγίας ἄννης εἰς τὸ κυριακόν· λαμβάνειν δὲ
αὐτῷ ἀπολύτως, ὅστις θέλει καὶ διαβαλέτω ἕως θανάτου αὐτοῦ, καὶ πάλιν δεδῶκεν εἰς τὸ κυριακόν, ἵνα
λάβῃ αὐτὸ ἄλλος· ἔαν μὲν πρῶτον ἔχων προθυμίαν λάβῃ αὐτὸ ὑπερὸν δὲ ῥαθυμίας ὥς ἐκὲν φυλάττει
αὐτὸ κεκλιμένον, δίδωμι καὶ πρὶν τῷ θανάτῳ αὐτοῦ εἰς τὸ κυριακόν, ἵνα μὴ εἰς κρίμα ἔρπῃ· ἔβω
δὲ καὶ μετὰ τῆς εἰδήσεως τοῦ δικαίου ἢ τοῦ πτωματικοῦ τῆς συνέτιας· ἀλλὰ καὶ ὁ λαμβάνων ἔβω ἀφι-
λοπυρρος· μηδεὶς γὰρ τολμήσει πωλήσαι αὐτό· ἀσυχώρητος εἴη καὶ ὁ πωλήσας καὶ ὁ ἀγοράσας καὶ ὁ
ἐξώσας αὐτὸ τῆς συνέτιας· εὐχεσθαι οὖν καὶ ὑπὲρ ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ οἱ ἀναγινώσκοντες· ἐξόχως εὐχ-
ησῶτε ὅτι ἄπικρος ὢν τῇ γραμματικῇ ἐπιστήμῃ τὸ πλείονος βαρβαρίζω, καὶ διορθῶσαι οἱ ἔμπειροι».

[Συμμεινῶν Γ. Παπαδημητρίου (7 Μαρτίου 1963): «Ο βοντάξας τοὺς πίνακας ὀνομάτων κλπ. τοῦ Κα-
ταλόγου τοῦ Γραφείου Μικραγιαννανίτου (ἔ. ἀ., 6. 560α-560ιδ') Κ. Α. Μανάφης ὑπολαμβάνει (σ. 560θ')
τὸν Θεούκλητον μοναχὸν ὡς συγγραφέα τοῦ ἐν φ. 1 τοῦ κώδικος ἔργου, ἐνῶ οὗτος εἶναι αὐτὸς ὁ γραφεὺς
τοῦ κώδικος Θεούκλητος ὁ Ἰβηρίτης, προτάξας μόνον τὸν Πρόλογον εἰς τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ἔργον, ὅπερ
εἶναι ἔργον τοῦ Θηκαρά (= Θωμά τοῦ Μεγίστου, ἄλλως δωλουμένῳ ὡς μοναχοῦ Θεογνώστου). Τὸ ἀνω-
τέρω παρατιθεὶς σημείωμα τοῦ Θεούκλητου Ἰβηρίτου, τὸ ἐν φ. 288β καὶ ὑπ' ἀρ. 114/33 κώδικος χειγραμμένον
ἀ ν τ ι χ ρ ὶ α ρ ε ι, κατὰ λέξιν πολλαχοῦ, σημείωμα ἀφορᾷ εἰς τὸν ἀφιερωτὴν τοῦ κώδικος 113/32 τῆς
αὐτῆς συνέτιας ἱεροδιάκονον Μιλέτιον τὸν ἐκ Σίφνου (παρὰ Γερ. Μικραγιαννανίτη, ἔ. ἀ., 6. 426), κώδικος
χειγραμμένου τὸ 1632. Κατὰ ταῦτα ὁ Θεούκλητος ὁ Ἰβηρίτης οὐ μόνον ἔγραψε τὸν ὑπ' ἀρ. 114/33 κώ-
δικα μετὰ τὸ (μετὰ τὸ 1632) ἔτος, καὶ ὃ ἐγράφη ἐν τῷ ὑπ' ἀρ. 113/32 κώδικι τὸ σχετικὸν πρὸς τὸν Μιλέτιον
σημείωμα, ἀλλ' εἶναι καὶ ὁ εἰς ἀπλουτέραν γλῶσσαν μετεγγραψὼν ἐκ τοῦ κώδ. 113/32 (φ. 57κ.ε.) εἰς τὸν κώδ.
114/33 (φ. 178) τὸ δεύτερον πᾶν ὡς τὸν κώδ. 114/33 ἐπεξερχομένων συγγραμμάτων, ἔργον τοῦ μοναχοῦ Μικροφάνους.]